

Sygn. akt I ACa 374/16

I ACa 492/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Górczanowska
Sędziowie:	SSA Grzegorz Krężolek (spr.) SSA Robert Jurga
Protokolant:	sekr.sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2016 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa W. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o uchylenie uchwał

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 4 listopada 2015 r. sygn. akt VII GC 195/15

oraz jego zażalenia od zawartego w tym wyroku rozstrzygnięcia o kosztach procesu

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie II w ten sposób, że wymienioną tam kwotę 1 457 zł obniża do kwoty 737 zł (siedemset trzydzieści siedem złotych);**
- 2. w pozostałym zakresie apelację oddala;**
- 3. umarza postępowanie zażaleniowe;**
- 4. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 540 zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Grzegorz Krężolek SSA Barbara Górczanowska SSA Robert Jurga

Sygn. akt I ACa 374/16

UZASADNIENIE

Uznając , że żądanie powoda W. M. , domagającego się uchylenia z powodu niezgodności ze statutem , uchwał nr (...) podjętych przez (...)Zgromadzenie (...) strony pozwanej - Spółki Akcyjnej - (...) w S. , w dniu 5 sierpnia 2015r , jest niezasadne ,

Sąd Okręgowy w Kielcach , wyrokiem z dnia 4 listopada 2015r, powództwo oddalił oraz obciążył powoda na rzecz przeciwnika procesowego kwotą 1 457 złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu. Ponadto nie uiszczoną opłatą od pozwu obciążył Skarb Państwa.

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

Na odbytym w dniu 5 sierpnia 2015r (...)Zgromadzeniu (...) Spółki Akcyjnej (...) w S. podjęte zostały m. in. dwie uchwały oznaczone odpowiednio numerami (...) i (...).

Na podstawie pierwszej z nich odwołano powoda z funkcji członka Rady Nadzorczej , a drugą powołano na tę funkcję D. W.. Wnioski o odwołanie, a następnie powołanie na zwolnione stanowisko złożył , obecny na obradach (...), reprezentujący większościowego akcjonariusza - gminę S.- burmistrz M. B..

Powód , wobec tych uchwał złożył sprzeciw , odnotowany w protokole z przebiegu Zgromadzenia.

W. M. sprawował tę funkcję już w kolejnej kadencji ,a do jej pełnienia w dalszym ciągu rekomendowała go Rada Miasta S. na podstawie uchwały z dnia 22 maja 2013r.

Jak wynika z dalszych ustaleń Sądu zgodnie z § (...)statutu spółki jej Rada Nadzorcza składa się z (...) członków. Tryb ich powoływania wymagał , aby co najmniej po jednym członku tego organu było wybranych z grona kandydatów wskazanych przez akcjonariuszy legitymujących się akcjami serii A(...)

Członkowie Rady byli wybierani na trzy lata.

Istniała możliwość odwołania członków tego organu przez jej upływem , przy czym gdy chodziło o członka wskazanego przez wskazane wyżej podmioty , odwołanie uchwałą Zgromadzenia następowało tylko na wniosek tych akcjonariuszy. Jednym z takich uprawnionych była gmina S..

W ramach oceny prawnej żądania powoda , Sąd I instancji , uznając je za niezasadne, podał różne przyczyny tego rodzaju oceny w odniesieniu do każdej z kwestionowanych uchwał.

W stosunku do tej oznaczonej numerem (...) , na podstawie której W. M. został odwołany z funkcji członka Rady Nadzorczej strony pozwanej , uznał , że powód nie zdołał wykazać przesłanek od których spełnienia uzależniona jest , na podstawie art. 422 §1 kodeksu spółek handlowych , możliwość uchylenia takiej uchwały.

Analizując je przez pryzmat faktów ustalonych w sprawie, Sąd Okręgowy w szczególności zaakcentował , że statut spółki nie wymagał aby uchwała odwołująca z funkcji członka Rady Nadzorczej przed upływem kadencji wymagała uprzedniej zgody ze strony Rady Miasta S. , na brak której powoływał się powód jako przyczynę niezgodności z prawem uchwały Zgromadzenia.

Zdaniem Sądu to , że (...) przed rozpoczęciem kolejnej kadencji organu kontrolnego spółki , podjęła uchwałę zawierającą rekomendację dla skarżącego by nadal pełnił tę funkcję pozostaje , w tych okolicznościach , pozbawioną znaczenia dla oceny zgodności z prawem uchwały nr (...)

Rozważając pozostałe warunki uchylenia uchwały Sąd ocenił , że W. M. nie wykazał, a nawet nie starał się dowodzić ich realizacji.

W odniesieniu do drugiej z kwestionowanych uchwał - nr (...), na podstawie której do grona członków Rady Nadzorczej został wybrany D. W. , Sąd niższej instancji uznał , że przyczyną nie uwzględnienia żądania powoda jest to , że w ramach żądania opisał ją jako uchwałę dotyczącą powołania na to stanowisko nie tej osoby ale innej , a mianowicie A. W.. Tej treści uchwały (...)Zgromadzenie (...) strony pozwanej w tym dniu nie podjęło . Zatem, zdaniem Sądu Okręgowego, żądanie uchylenia nie mogło zostać uwzględnione dlatego , iż dotyczyło uchwały nieistniejącej.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu była norma art. 98 §1 i 3 kpc.

W ramach jej zastosowania Sąd określając wysokość ich składowej - wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika spółki będącego adwokatem - uznał , że powinno ono odpowiadać czterokrotnej stawce minimalnej dla tego rodzaju sprawy. Zwiłokrotnienie to motywował jej charakterem oraz nakładem pracy pełnomocnika , chociaż w motywach orzeczenia brak jakiegokolwiek rozwinięcia argumentacji wspierającej sięgnięcie po obydwie te kryteria przyjętego zwiększenia.

Od tego rozstrzygnięcia , środki odwoławcze w postaci , wcześniejszego czasowo zażalenia oraz późniejszej apelacji , złożył wyłącznie W. M..

Zażalenie , w ramach którego jego autor negował obciążenie powoda na rzecz pozwanej kosztami procesu , zostało oparte na zarzucie naruszenia art. 102 kpc , w następstwie nie zastosowania tej normy i nie odstąpienia od nałożenia na skarżącego tego obowiązku.

W motywach środka odwoławczego wskazano , że aktualny stan finansowy powoda, który m . in. był podstawą dla przyznania mu zwolnienia od kosztów sądowych usprawiedliwiał także , odstąpienie od obciążania go obowiązkiem zwrotu kosztów przeciwnikowi procesowemu.

Powód negował także trafność stanowiska Sądu , na podstawie którego doszło do zwiłokrotnienia stawki wynagrodzenia na rzecz pełnomocnika strony przeciwnej , które współtworzyło sumę kosztów obciążających W. M..

Składając apelację powód , objął jej zakresem całość rozstrzygnięcia Sądu I instancji , domagając się w jej wniosku, w pierwszej kolejności, jego zmiany i uwzględnienia żądania pozwu oraz obciążenia przeciwnika procesowego kosztami sporu za obydwie instancje. W ramach wniosku ewentualnego sformułował postulat wydania orzeczenia kasatoryjnego i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Apelacja została oparta na następujących zarzutach :

a/ nieważności postępowania , którą skarżący wiązał z naruszeniem normy procesowej art. 299 kpc zrealizowanej przez to , że Sąd I instancji nie przeprowadził dowodu z przesłuchania W. M. w charakterze strony , a tym samym , w jego ocenie, pozbawił go w całości możliwości działania i prezentacji swojego stanowiska procesowego . Równocześnie dopuścił do sytuacji w której wyrok zapadł w warunkach niewyjaśnienia wszystkich doniosłych dla rozstrzygnięcia okoliczności faktycznych ;

b/ naruszenia prawa procesowego, w sposób mający istotny wpływ na wynik sprawy , a to art. 233 §1 kpc , wobec błędnej oceny zgromadzonych dowodów dokonanej przez Sąd I instancji .

W ramach tego zarzutu powód zakwestionował także sposób w jaki Sąd Okręgowy rozstrzygnął o kosztach sporu. Uznał , iż tym samym doszło do naruszenia art. 98 §1 i 3 kpc oraz 109 §2 kpc , albowiem brak było , jego zdaniem , podstaw do tego , aby wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika strony przeciwnej było wyższe aniżeli to , które wynika z odwołania się do stawki minimalnej , tym bardziej , że ani nakład pracy ani charakter rozstrzyganej sprawy , w sposób dostateczny takiego zwiększenia nie uzasadniał ,

- naruszenia prawa materialnego , w postaci nieprawidłowego zastosowania art. 422 k.s.h. i w konsekwencji wyrażenia przez Sąd I instancji nieuzasadnionego stanowiska zgodnie z którym żadna z uchwał zaskarżonych przez apelującego nie jest niezgodna ani ze statutem ani z dobrymi obyczajami.

Odpowiadając na apelację i zażalenie , strona pozwana domagała się ich oddalenia , jako pozbawionych usprawiedliwionych podstaw, żądając obciążenia W. M. kosztami postępowań apelacyjnego i zażaleniowego.

Rozpoznając apelację i zażalenie, Sąd Apelacyjny rozważył :

Postępowanie wywołane zażaleniem powoda podlega umorzeniu na podstawie art. 355 §1 kpc w zw z art. 391 §1 i 397 §2 kpc albowiem wydawanie rozstrzygnięcia w przedmiocie nim objętym okazało się zbędne.

Oto bowiem składając apelację , która była środkiem odwoławczym złożonym później od zażalenia / por k. 98 i 117 akt / W. M. objął jej zakresem całość rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego , w tym także tę jego część , która dotyczyła kosztów procesu. Ta sama część wyroku była przedmiotem zażalenia powoda.

Zakres apelacji determinuje konieczność weryfikacji, w ramach kontroli instancyjnej, całości orzeczenia Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 4 listopada 2015r , a zatem także tej jego części , która dotyczy kosztów. Tym samym wydawanie orzeczenia w przedmiocie zażalenia , wobec tego , iż przedmioty obu środków, w tym zakresie, pokrywają się , okazało się zbędne.

Wobec tego Sąd II instancji orzekł jak w punkcie 3 wyroku , na podstawie powołanych wyżej przepisów prawa procesowego.

Przechodząc do oceny apelacji powoda uznać należy , że jest ona usprawiedliwiona jedynie w tej części , w jakiej kwestionuje właśnie rozstrzygnięcie Sądu I instancji w zakresie rozliczenia pomiędzy stronami kosztów procesu. [pkt II sentencji wyroku Sądu I instancji]

W pozostałym zakresie jest ona niezasadna i podlega oddaleniu.

Nietrafny jest , najdalej idący zarzut, nieważności postępowania z powodu niemożności obrony przez powoda obrony swoich praw.

(...) tej przyczyny nieważności powód upatrywał w fakcie nie przeprowadzenia dowodu z jego przesłuchania w charakterze strony.

W pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę , że skuteczne postawienie zarzutu tej treści z przyczyny na którą powołuje się apelujący może mieć miejsce jedynie wówczas , gdy na skutek wadliwych czynności procesowych Sądu lub strony przeciwnej strona nie mogła i nie brała udziału w całości postępowania lub w istotnej jego części , przy czym o realizacji tej przyczyny można mówić tylko w sytuacji , gdy miała miejsce faktyczna , całkowita niemożność podjęcia obrony przez nią jej praw procesowych .

/ por. bliżej , wyrażający tę samą myśl , powołany jedynie dla przykładu, judykat Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2002r , sygn. II CKN 399/01 , powołany za zbiorem Lex nr 19 607 /

W. M. przez cały czas trwania procesu był profesjonalnie zastępowany , co już samo w sobie wyklucza możliwość podzielenia ocenianego zarzutu. Dodatkowo należy zwrócić uwagę , że jest on tym bardziej chybiony, gdy zważyć , że zupełnie nietrafne , w okolicznościach rozstrzyganej sprawy jest jego wiązanie z faktem nie przeprowadzenia przez Sąd Okręgowy dowodu z przesłuchania apelującego jako strony [co stanowi dlań podstawę do podnoszenia zarzutu naruszenia art. 299 kpc.]

Wniosku dowodowego tej treści powód nie złożył ani w pozwie ani też na dalszym etapie postępowania rozpoznawczego przed Sądem Okręgowym. / por. k. 3-5 oraz k. 94 v akt / Prowadzenie tego dowodu z urzędu przez Sąd

jest wprawdzie formalnie dopuszczalne ale może mieć miejsce tylko w zupełnie wyjątkowych okolicznościach , które w rozstrzyganej sprawie nie miały miejsca . Należy także zwrócić uwagę , iż zgodnie z wypowiedziami przedstawicieli doktryny prawa procesowego nie przeprowadzenie tego dowodu z urzędu nie może być przedmiotem skutecznego zarzutu odwoławczego

/ por. w tej kwestii stanowisko P. Ryłskiego w: Działanie Sądu z urzędu a podstawa faktyczna wyroku cywilnego , W. 2009 s. 209 i n. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2001r , sygn. V CKN 176/00 / nie publ. / /

Nie może zostać podzielony także , sformułowany przez powoda, zarzut naruszenia art. 233 §1 kpc.

Zgodnie z utrwalonym i podzielanym przez skład Sądu Apelacyjnego rozstrzygający sprawę , stanowiskiem Sądu Najwyższego , wypracowanym na tle wykładni tej normy, skuteczne postawienie zarzutu jej naruszenia wymaga od strony odwołującej się do niego wykazania - w odniesieniu do zindywidualizowanych dowodów- na podstawie argumentów natury jurydycznej , na czym polega nieprawidłowość postępowania Sądu w odniesieniu tak do przeprowadzonej oceny oraz opartych na niej wniosków dotyczących ustaleń relewantnych z punktu widzenia treści rozstrzygnięcia. Strona ma wykazać dlaczego oceny zaprezentowanej przez Sąd nie da się pogodzić z zasadami doświadczenia życiowego i [lub] z regułami logicznego rozumowania.

Nie jest przy tym wystarczające , dla uznania tego zarzutu za trafny, poprzestanie przez nią na przeciwstawieniu ocenie i ustaleniom Sądu własnej ich wersji , zdaniem skarżącego prawidłowej, prowadzącej do ustaleń zgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy.

/ por. bliżej w tej kwestii , wskazane jedynie dla przykładu , judykaty Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2001r , sygn. IV CKN 970/00 i z dnia 6 lipca 2005, sygn. III CK 3/05 , obydwa powołane za zbiorem Lex nr 52753 i 180925/

W motywach apelacji powoda nie znajdujemy w istocie żadnej argumentacji , która służyłaby wsparciu ocenianego zarzutu , a w szczególności brak tam wskazania dlaczego , w jego ocenie, dowody zgromadzone w sprawie [będące wyłącznie dowodami z dokumentów] zostały przez Sąd Okręgowy wadliwie ocenione .

To zaniechanie decyduje o uznaniu zarzutu za nietrafny.

Jego odparcie ma m. in. i tę konsekwencję , iż ustalenia poczynione przez Sąd I instancji , jako kompletne i niewadliwe , zostają przyjęte przez Sąd Apelacyjny za własne.

Ocenę postawionego w apelacji zarzutu naruszenia art. 422 kodeksu spółek handlowych należy poprzedzić uwagą , iż nietrafne jest stanowisko prawne Sądu Okręgowego w ramach którego uznał , iż powodem dla którego należy oddalić powództwo , w części dotyczącej uchwały nr (...)[w sprawie powołania na członka Rady Nadzorczej strony pozwanej D. W.], jest fakt jej nieistnienia .

Rzeczywiście, w treści żądania pozwu, W. M. określił ją jako tę, na podstawie której członkiem Rady, w jego miejsce , został A. W..

Tym niemniej żądanie to równocześnie dostatecznie identyfikowało samą uchwałę jako podjętą przez Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy strony pozwanej w dniu 5 sierpnia 2015r i mającą numer (...). Takie jej określenie w powiązaniu z jednoznacznym w swojej treści żądaniem jej uchylenia z powodu niezgodności z prawem wewnętrznym spółki , jednoznacznie wskazywało , że dotyczy ono uchwały powołującej D. W. na funkcję członka Rady Nadzorczej.

Nie można zatem podzielić stanowiska , iż żądanie uchylenia było wymierzone w uchwałę , która nie istniała , tym bardziej , że nie było przedmiotem kontrowersji procesowej pomiędzy stronami , że uchwała nr (...),rzeczywiście została podjęta i jaka była jej treść.

Pomimo tego błędu Sądu , w ostatecznym wyniku, instancyjnie oceniane rozstrzygnięcie, uznające żądanie powoda za nieuzasadnione odpowiada prawu , także wbrew materialno prawnemu zarzutowi naruszenia art. 422 k.s.h.

Domagająca się uchylenia uchwał , w motywach pozwu , powód odwołał się do okoliczności faktycznych i powołał twierdzenia zgodnie z którymi obydwie miały zostać podjęte w niezgodzie z prawem wewnętrznym strony pozwanej [statutem (...) SA].

Tej niezgodności W. M. upatrywał w tym , że uchwały, oraz wnioski o ich podjęcie ze strony przedstawiciela większościowego akcjonariusza - gminy S. - nie były poprzedzone uchwałą Rady Miejskiej rekomendującą złożenie tej treści wniosków o zmianę składu Rady Nadzorczej spółki przed upływem kadencji.

Powód opierał żądanie tylko i wyłącznie na tej podstawie , co jednoznacznie kwalifikowało je jako oparte na normie art. 422 kodeksu spółek handlowych

Tak ukształtowana podstawa faktyczna żądania determinowała zakres jego oceny przez Sąd I instancji dla przeprowadzenia której wystarczającym było stwierdzenie czy uchwały nr(...)zostały podjęte w warunkach naruszenia postanowień statutu , a w szczególności , czy uprawnienie do złożenia wniosku i ich podjęcie przez Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy były uwarunkowane uprzednim podjęciem uchwały [uchwał] przez Radę Gminy , rekomendującej złożenie takiego żądania przez organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego [w okolicznościach sprawy większościowego akcjonariusza].

Wbrew stanowisku powoda, zasadna jest ocena Sądu I instancji - co niweczy trafność stawianego zarzutu apelacyjnego - że tego rodzaju wymóg nie został w statucie ustanowiony i wobec tego burmistrz reprezentujący na Zgromadzeniu Gminę w sposób swobodny mógł decydować o złożeniu wniosku o dokonanie zmiany w składzie Rady Nadzorczej spółki przed upływem kadencji , tym bardziej [co nie było przedmiotem sporu pomiędzy stronami] , iż gmina przynależała do kręgu podmiotów legitymujących się takimi seriami akcji , które uprawniały do obsady , wedle swojego wyboru, jednego miejsca, w ramach kolegiального organu kontrolnego tego podmiotu korporacyjnego.

W tym kontekście bez znaczenia pozostawała okoliczność , iż tego rodzaju uchwała rekomendująca powoda do objęcia funkcji w tym organie , na kolejną kadencję , została uprzednio przez Radę Miejską podjęta.

Argument że podjęcie obydwu kwestionowanych uchwał jest sprzeczne z dobrymi obyczajami pojawił się dopiero w motywach omawianego zarzutu , w ramach środka odwoławczego , a przy tym , podnoszona niezgodność z nimi była przez apelującego wiązana z pozbawioną merytorycznych kryteriów dowolnością nowo wybranego burmistrza S., w kształtowaniu składu Rady Nadzorczej strony pozwanej bez względu na kwalifikacje poprzedniego reprezentanta większościowego akcjonariusza w składzie tego organu .

Fakt , że motywacja dla realizacji kolejnej , dotąd nie podnoszonej przesłanki uznania uchwał obrazu stanowiącego spółki , jako podlegających uchyleniu, pojawia się dopiero na tym etapie postępowania rozpoznawczego sam przez się decyduje o jego procesowym spóźnieniu.

Dlatego już tylko na marginesie należy zauważyć , że przez dobre obyczaje, w rozumieniu mającego zastosowanie w sprawie przepisu art. 422 §1 należy rozumieć takie zachowania i sposób postępowania , które wpływają pozytywnie na funkcjonowanie wewnętrzne spółki i jej zewnętrzne otoczenie gospodarcze, w którym realizuje swoje statutowe cele. Z dobrymi obyczajami w odniesieniu do stosunków wewnętrznych spółki należy utożsamić w szczególności przyzwoity sposób postępowania , które uwzględnia różne- niejednokrotnie rozbieżne interesy służące wszystkim w spółce.

Twierdząc , że podjęcie zaskarżonych uchwał narusza te obyczaje , pozostając z nimi w sprzeczności , powód , poza przytoczeniem tezy wybranego przez siebie rozstrzygnięcia jednego z Sądów Apelacyjnych , nie wyjaśnił dlaczego skorzystał , w sposób odpowiadający wymaganiom statutowym z możliwości zmian w składzie Rady Nadzorczej przed upływem kadencji , w odniesieniu do jednego z członków organu kontrolnego i doprowadzenie do zajęcia zwolnionego w ten sposób miejsca przez inną, wskazaną przez umocowanego reprezentanta większościowego akcjonariusza osobę, miałyby być z tymi obyczajami sprzeczne.

Ma natomiast rację powód negując sposób rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy o kosztach procesu.

Jak wynika z pisemnych motywów orzeczenia dotyczących tej części wyroku Sąd Okręgowy uznał , że rozmiar ilościowy obowiązku finansowego nałożonego na W. M. z tego tytułu powinien być sumą zarówno opłaty od pełnomocnictwa oraz wynagrodzenia adwokackiego , określonego w wymiarze czterokrotności stawki minimalnej, zważywszy na rodzaj rozstrzyganej sprawy.

Należy podzielić stanowisko apelującego , który wobec takiej treści tej części rozstrzygnięcia podnosi zarzute naruszenia art. 98 §1 i 3 kpc oraz art. 109 §2 kpc.

W pierwszej kolejności zauważyć należy , iż strona pozwana domagała się przyznania kosztów sporu w zwielokrotnionej wysokości w oparciu o art. 423 §2 k.sh. , argumentując , że roszczenie powoda jest w sposób oczywisty bezzasadne.

Sąd I instancji nie dzieląc tej oceny , jak wprost wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku , uczynił podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu nie wyjątkową , wskazaną wyżej normę ale przepis ogólny art. 98 §1 i 3 kpc, traktujący o rozkładzie ciężaru pokrywania tych kosztów w zależności od ostatecznego wyniku sprawy.

Przy braku zaskarżenia tej części orzeczenia przez stronę pozwaną , dalsze rozważania Sądu II instancji mogą zostać przeniesione na płaszczyznę poprawności zastosowania przez Sąd Okręgowy tej właśnie normy ogólnej.

Jej zastosowanie trafnie zostało przez skarżącego podważone.

Uzasadnienie jakim posłużył się Sąd Okręgowy by umotywić czterokrotne zwiększenie stawki minimalnej wynagrodzenia adwokackiego, w ramach ustalenia sumy , która obciąża przegrywającego spór powoda jest zupełnie niewystarczające i czyni decyzję o takim powiększeniu dowolną, a przez to wadliwą .

Nie wiadomo bowiem zupełnie dlaczego Sąd I instancji uznał , że rozstrzygnięcie sprawy, w ramach którego odbyła się tylko jedna rozprawa, a podstawą ustaleń faktycznych były jedynie dokumenty, wymagało ze strony pełnomocnika spółki szczególnego nakładu pracy. Nie jest też jasne z jakich przyczyn Sąd powołał się na charakter sprawy jako kryterium przyjętego przez siebie zwiększenia i to w tak znacznym rozmiarze.

W ocenie Sądu Apelacyjnego podstawą do podniesienia tego wynagrodzenia może być jedynie okoliczność , że żądanie powoda dotyczyło nie jednej a dwóch uchwał.

Stąd też dzieląc w części omawiany zarzut apelacyjny W. M. , Sąd II instancji zmienił wyrok Sądu Okręgowego w części dotyczącej kosztów procesu , obciążając go z tego tytułu , na rzecz strony pozwanej , kwotą 737 złotych na którą złożyły się : suma opłaty od pełnomocnictwa oraz podwojona stawka wynagrodzenia adwokackiego , ustalona , na podstawie § 11 ust. 1 pkt 21 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 28 września 2002r [jedn. tekst Dz U z 2013 poz. 461]

Z poddanych wyżej przyczyn , w uznaniu apelacji za w części uzasadnioną , Sąd II instancji zmienił objęty nią wyrok w sposób wskazany w punkcie 1 orzeczenia, na podstawie art. 386 §1 kpc.

W pozostałej części , jako niezasadny środek odwoławczy powoda został oddalony w oparciu o art. 385 kpc.

Rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego , Sąd II instancji, stosując art. 98 §1 kpc w zw z art. 108§1 i 391 §1 kpc i wynikającą z niego regułę odpowiedzialności za wynik sprawy , obciążył nimi apelującego. W. M..

Kwota należna pozwanej z tego tytułu , odpowiadając podwojonemu wynagrodzeniu profesjonalnego pełnomocnika pozwanej , będącego adwokatem , została ustalona na podstawie § 11 ust.1 pkt 21 w zw z § 13 ust. 1 pkt 2 powołanego wyżej Rozporządzenia.

SSA Grzegorz Kręzołek SSA Barbara Górczanowska SSA Robert Jurga